

Euroopan unionin
neuvosto

Bryssel, 2. heinäkuuta 2019
(OR. en)

10173/19

ECOFIN 628
UEM 231
SOC 480
EMPL 369
COMPET 509
ENV 600
EDUC 315
RECH 348
ENER 352
JAI 710
FSTR 131
REGIO 167

ILMOITUS

Lähtettäjä: Neuvoston pääsihteeristö

Vastaanottaja: Pysyvien edustajien komitea / Neuvosto

Kom:n asiak. nro: 9945/19 - COM(2019) 520 final

Asia: Suositus NEUVOSTON SUOSITUKSEKSI Itävallan vuoden 2019 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Itävallan vuoden 2019 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena asiakohdassa mainittu, komission ehdotukseen COM(2019) 520 final perustuva, neuvoston eri komiteoiden tarkistama ja hyväksymä ehdotus neuvoston suositukseksi.

NEUVOSTON SUOSITUS

Itävallan vuoden 2019 kansallisesta uudistusohjelmasta sekä samassa yhteydessä annettu Itävallan vuoden 2019 vakausohjelmaa koskeva neuvoston lausunto

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan ja 148 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta 7 päivänä heinäkuuta 1997 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97¹ ja erityisesti sen 5 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin päätöslauselmat,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

ottaa huomioon työllisyyskomitean lausunnon,

ottaa huomioon talous- ja rahoituskomitean lausunnon,

ottaa huomioon sosiaalisen suojelun komitean lausunnon,

ottaa huomioon talouspoliittisen komitean lausunnon,

¹ EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1.

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komissio hyväksyi 21 päivänä marraskuuta 2018 vuotuisen kasvuselvityksen, mikä aloitti vuoden 2019 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson. Se otti huomioon Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission 17 päivänä marraskuuta 2017 antaman Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilaria koskevan julistuksen. Eurooppa-neuvosto vahvisti vuotuisen kasvuselvityksen ensisijaiset tavoitteet 21 päivänä maaliskuuta 2019. Komissio hyväksyi 21 päivänä marraskuuta 2018 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1176/2011² perusteella varoituskansalaita koskevan kertomuksen, jossa se katsoi, että Itävalta ei kuulu niihin jäsenvaltioihin, joista laadittaisiin perusteellinen tarkastelu. Samana päivänä komissio hyväksyi myös suosituksen neuvoston suositukseksi euroalueen talouspolitiikasta, jonka Eurooppa-neuvosto vahvisti 21 päivänä maaliskuuta 2019. Neuvosto hyväksyi 9 päivänä huhtikuuta 2019 suosituksen euroalueen talouspolitiikasta³, jäljempänä 'vuoden 2019 euroalueen suositus', jossa esitetään viisi euroaluetta koskevaa suositusta, jäljempänä 'euroaluetta koskevat suositukset'.
- (2) Koska Itävalta kuuluu jäsenvaltioihin, joiden rahayksikkö on euro, ja koska taloudet ovat talous- ja rahaliitossa vahvasti yhteydessä toisiinsa, Itävallan olisi varmistettava, että jäljempänä esitettävistä suosituksista 1–3 ilmenevä vuoden 2019 euroalueen suositus pannaan täytäntöön täysimääräisesti ja oikea-aikaisesti. Erityisesti investointeihin liittyvän talouspolitiikan keskittäminen määritettyihin osa-alueisiin edistää euroaluetta koskevan suosituksen 2 noudattamista investointien tukemisen osalta, kun taas suosituksella siirtää verotuksen painopistettä pois työn verotuksesta edistetään euroaluetta koskevan suosituksen 3 noudattamista työmarkkinoiden toiminnan osalta.
- (3) Itävaltaa koskeva vuoden 2019 maaraortti julkaistiin 27 päivänä helmikuuta 2019. Siinä arvioitiin Itävallan edistymistä neuvoston 13 päivänä heinäkuuta 2018 hyväksymien maakohtaisten suositusten⁴ noudattamisessa, aiempina vuosina annettujen suositusten noudattamisessa ja kansallisten Eurooppa 2020 -tavoitteidensa saavuttamisessa.

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

³ EUVL C 136, 12.4.2019, s. 1.

⁴ EUVL L 320, 10.9.2018, s. 84.

- (4) Itävalta toimitti vuoden 2019 kansallisen uudistusohjelmansa ja vuoden 2019 vakausohjelmansa 24 päivänä huhtikuuta 2019. Ohjelmat on arvioitu samaan aikaan, jotta niiden keskinäiset yhteydet on voitu ottaa huomioon.
- (5) Kauden 2014–2020 Euroopan rakenne- ja investointirahastojen, jäljempänä 'ERI-rahastot', ohjelmasuunnittelussa on otettu huomioon asiaankuuluvat maakohtaiset suositukset. Kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1303/2013⁵ 23 artiklassa säädetään, komissio voi pyytää jäsenvaltiota tarkastelemaan uudelleen kumppanuussopimustaan ja asiaankuuluvia ohjelmiaan ja esittämään niihin muutoksia, kun tämä on tarpeen asiaankuuluvien neuvoston suositusten täytäntöönpanon tukemiseksi. Komissio on antanut tarkempaa tietoa tämän säännöksen hyödyntämisestä ohjeissa sellaisten toimenpiteiden soveltamiselle, joilla ERI-rahastojen vaikuttavuus kytketään talouden tehokkaaseen ohjaukseen ja hallintaan.

⁵ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1303/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yhteisistä säännöksistä sekä Euroopan aluekehitysrahastoa, Euroopan sosiaalirahastoa, koheesiorahastoa ja Euroopan meri- ja kalatalousrahastoa koskevista yleisistä säännöksistä sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1083/2006 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 320).

- (6) Itävaltaan sovelletaan vakaus- ja kasvusopimuksen ennaltaehkäisevää osiota ja velkasääntöä. Vuoden 2019 vakaushjelmassa hallitus odottaa julkisen talouden rahoitusaseman kohenevan siten, että ylijäämä, joka vuonna 2018 oli 0,1 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT), kasvaa 0,3 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2019, minkä jälkeen sen odotetaan supistuvan asteittain siten, että vuonna 2023 saavutetaan tasapainoinen rahoitusasema. Uudelleenlasketun rakenteellisen rahoitusaseman⁶ perusteella julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoite, joka on 0,5 prosentin rakenteellinen alijäämä suhteessa BKT:hen, ylittyy edelleen koko ohjelmakauden ajan. Vakaushjelman mukaan julkisen talouden velan odotetaan supistuvan asteittain niin, että kun se vuonna 2018 oli 73,8 prosenttia suhteessa BKT:hen, vuonna 2023 se on 59,8 prosenttia suhteessa BKT:hen. Näiden julkisen talouden kehitysarvioiden perustana oleva makrotalouden skenaario on suotuisa. Julkisen talouden keskipitkän aikavälin suunnitelman riskit vaikuttavat kohtalaisilta ja koskevat pääasiassa niiden julkishallinnon kustannussäästöjen ilmoitettua täytäntöönpanoa, jotka on tarkoitus käyttää henkilökohtaisen tuloveron ja yhteisöveron suunnitellun uudistuksen rahoittamiseen.
- (7) Neuvosto suositti 13 päivänä heinäkuuta 2018, että Itävalta saavuttaisi julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteensa vuonna 2019, kun otetaan huomioon epätavallisten tapahtumien vuoksi sallittu tilapäinen poikkeama. Tämä vastaa nettomääräisten julkisten perusmenojen⁷ 2,9 prosentin nimellistä enimmäiskasvuvauhtia. Tällöin rakenteellinen rahoitusasema kohenisi 0,3 prosenttia suhteessa BKT:hen. Komission kevään 2019 talousennusteen mukaan odotuksena on, että rakenteellinen rahoitusasema, joka on 0,1 prosenttia suhteessa BKT:hen vuonna 2019, kohenee 0,0 prosenttiin suhteessa BKT:hen vuonna 2020, joten se ylittää julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteen. Itävallan ennustetaan noudattavan velkasääntöä vuosina 2019 ja 2020. Kaiken kaikkiaan neuvosto katsoo, että ennusteiden perusteella Itävalta noudattaa vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia vuosina 2019 ja 2020.

⁶ Komission yhteisesti sovittuja menetelmiä noudattaen uudelleen laskema suhdannekorjattu rahoitusasema ilman kertaluonteisia ja väliaikaisia toimenpiteitä.

⁷ Nettomääräisillä julkisilla perusmenoilla tarkoitetaan julkisten menojen kokonaismäärää ilman korkomenoja, ilman unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka korvataan täysin unionin varoista saatavilla tuloilla, ja ilman ei-päätösperäisiä työttömyysetuusmenojen muutoksia. Kansallisesti rahoitettu kiinteän pääoman bruttomuodostus jaetaan neljälle vuodelle. Päätösperäiset tulopuolen toimenpiteet ja lakisääteiset tulojen lisäykset otetaan huomioon. Meno- ja tulopuolen kertaluonteiset toimenpiteet kuittaavat toisensa.

- (8) Itävaltaan kohdistuu pitkällä aikavälillä keskisuuria julkisen talouden kestävyysriskejä. Nämä riskit johtuvat terveydenhuoltoon, pitkäaikaishoitoon ja eläkkeisiin liittyvien julkisten menojen ennustetusta kasvusta. Terveydenhuoltopalvelujen kattavuus on Itävallassa yleisesti ottaen hyvä, ja julkisten terveydenhuoltomenojen ennustetaan kasvavan vuoteen 2070 mennessä 1,3 prosenttiyksikköä (8,3 prosenttiin) suhteessa BKT:hen eli nopeammin kuin unionissa keskimäärin (0,9 prosenttiyksikköä). Pitkäaikaishoitoon käytettävien julkisten menojen ennustetaan vuoteen 2070 mennessä kaksinkertaistuvan 1,9 prosentista 3,8 prosenttiin suhteessa BKT:hen. Menokattojen käyttöönotto hallintotasojen välistä taloudellista tasausta koskevassa laissa vuodelta 2017 ja perusterveydenhuoltouudistus, jonka tarkoituksena oli vähentää liiallista riippuvuutta sairaalasektorista, ovat alkaneet korjata kestävyysongelmaa. Äskettäin hyväksytty sosiaaliturvalaitoksia koskeva laki saattaa johtaa säästöihin hallinnossa ja hallintokustannuksissa, mutta siitä aiheutuu alkuvaiheen kustannuksia. Laatuja ja kustannustehokkuutta voitaisiin parantaa edelleen tehostamalla julkisia hankintoja (esim. unionin laajuiset tarjouskilpailut, muiden tekijöiden kuin hinnan käyttäminen sopimuksentekoperusteina ja alueiden rajat ylittävää tarjouskilpailujen yhdistäminen) ja käyttämällä laajemmin sähköisiä terveydenhuoltopalveluja. Pitkäaikaishoidossa viimeaikaisten toimenpiteiden, joista voidaan mainita päätös lakkauttaa potilaiden velvollisuus käyttää yksityisomaisuuttaan pitkäaikaisen vuodeosastohoidon rahoittamiseen, odotetaan ennemminkin lisäävän kuin hillitsevän menoja.
- (9) Eläkemenojen arvioidaan olevan suurimmillaan vuonna 2036, jolloin niiden ennustetaan ylittävän vertailuperusteena käytetyn vuoden 2016 tason 1,2 prosenttiyksiköllä suhteessa BKT:hen. Jo toteutetuissa uudistuksissa on onnistuttu tarjoamaan kannustimia myöhentää eläkkeelle siirtymistä (vuosina 2014–2017 tosiasiallinen työmarkkinoilta poistumisikä on noussut miehillä noin 1,5 vuodella ja naisilla 1 vuodella). Haasteena on kuitenkin edelleen lakisääteisen eläkeiän ja todellisen eläkkeellesiirtymisiän välisen eron kurominen umpeen, ja työurien pidentämistä olisi edistettävä. Lisäksi ikääntyvässä yhteiskunnassa sekä varhaiseläkkeen että lakisääteisen eläkkeen vähimmäisiän mukauttaminen auttaisi parantamaan pitkän aikavälin kestävyyttä tehokkaammin. Julkiset eläkemenot saattaisivat supistua, jos otettaisiin käyttöön automaattinen kytkös lakisääteisen eläkeiän ja elinajanodotteen tulevan pitenemisen välillä. Tällaisen supistumisen suuruudeksi arvioidaan 2,4 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen vuosina 2016–2070, joten se kompensoisi kasvua tilanteessa, jossa politiikkaa ei muuteta.

(10) Itävallan fiskaalinen federalismi johtaa siihen, että meno- ja veronkantovastuiden välillä on merkittävä epäsuhta valtiotasoa alemmilla tasoilla. Sen sijaan, että sovellettaisiin verotuksellista autonomiaa, valtiotasoa alempien hallintotasojen talousarviovarat kootaan monimutkaisella veronjakojärjestelmällä ja hallintotasojen välisillä tulonsiirroilla. Tämä heikentää sekä julkisen talouden avoimuutta että poliittista vastuuta ja tarjoaa niukasti kannustimia julkisen varainkäytön tehostamiselle. Vuonna 2017 annetussa hallintotasojen välistä taloudellista tasausta koskevassa laissa on otettu käyttöön useita muutoksia, joilla sujuvoitetaan eri hallintotasojen välisiä rahoitussuhteita. Näitä muutoksia ovat muun muassa yhteisten verojen jaon yksinkertaistaminen, oman tulonlähteen osoittaminen osavaltioille ja sopiminen lisä uudistuksista, joilla lainsäädäntö- ja täytäntöönpanovastuu jaetaan avoimemmin eri hallintotasojen välillä. Viimeksi mainitun seikan osalta *Kompetenzbereinigungspaket* on ensimmäinen askel kohti vastuiden erottamista toisistaan, koska vastuuta yhteisistä politiikanaloista kohdennetaan uudelleen joko (yksinomaan) liittovaltiotasolle tai osavaltioiden tasolle ja keskinäisiä hyväksyntäoikeuksia vähennetään. Laki vaikuttaa kuitenkin vain rajattuun määrään politiikanaloja.

(11) Itävallan verorakenteelle on ominaista työhön kohdistuva suuri verorasitus (työnantajamaksut ja sosiaaliturvamaksut). Rasituksen odotetaan kasvavan ajan mittaan niin kauan kuin veroluokkia ei ole sidottu inflaatioon. Työstä saatavien verotulojen osuus kokonaisverotuloista vuonna 2017 oli 55,3 prosenttia, joka on suurimpia osuuksia unionissa (keskiarvo: 49,7 prosenttia). Työn verokiilaa on saatu kavennettua viimeaikaisilla uudistuksilla, joita ovat olleet muun muassa pienipalkkaisten työntekijöiden ja työnantajien sosiaaliturvamaksujen alentaminen ja työssäkäyville vanhemmille myönnettävä verohelpotus (*Familienbonus plus*). Veroyhdistelmän painopistettä on mahdollista siirtää nykyistä enemmän lähteisiin, joilla voidaan tukea paremmin osallistavaa ja kestäväää kasvua. Erityisesti juoksevia kiinteistöveroja pidetään suhteellisen kasvuystävällisinä ja progressiivisinä, koska korkeamman tulotason palkansaajilla on todennäköisesti enemmän asuntovarallisuutta. Juoksevista kiinteistöveroista saatavat tulot ovat suurelta osin vanhentuneen veropohjan vuoksi Itävallassa edelleen alhaiset ja reilusti alle unionin keskiarvon. Veropohjan uudelleenarviointi auttaisi tuottamaan lisätuloja ja ratkomaan oikeudenmukaisuuskysymyksiä, joita syntyy, kun maa-alueiden ja kiinteistöjen arvo on irrotettu markkinahinnoista. Verojärjestelmän oikeudenmukaisuutta voitaisiin parantaa myös tehokkailla ja hyvin suunnitelluilla varallisuusveroilla, erityisesti, kun otetaan huomioon Itävallan huomattavat varallisuuserot ja perintö- ja lahjaveron puuttuminen. Ympäristöveroilla autetaan ottamaan huomioon kielteiset ulkoisvaikutukset, joita luonnonvarojen käytöstä ja ympäristöä saastuttavasta toiminnasta aiheutuu terveydelle ja ilmastolle. Tässä yhteydessä olisi tarkasteltava uudelleen tällaisen toiminnan nykyistä suotuisaa verokohtelua.

(12) Työmarkkinoiden tilanne on paranemassa. Tuottavuutta ja pitkän aikavälin kasvua heikentää kuitenkin inhimillisen pääoman hyödyntämätön potentiaali. Muutokset ovat tarpeen erityisesti naisten, matalan osaamistason työntekijöiden, ikääntyneiden työntekijöiden ja maahanmuuttajataustaisten henkilöiden osalta. Vaikka naisten työllisyysaste on yleisesti ottaen korkea (Itävalta 71,7 prosenttia, koko unioni 67,4 prosenttia vuonna 2018), kokoaikatyössä käyvien naisten määrä on edelleen melko pieni. Osa-aikatyötä tekevien naisten osuus on selvästi unionin keskiarvoa suurempi (Itävalta 47,6 prosenttia, koko unioni 30,8 prosenttia vuonna 2018). Tämän taustalla ovat pääasiassa lastenhoitopalvelujen riittämättömyys ja palkattomia hoivatehtäviä suorittavien naisten suuri osuus. Lastenhoitopalvelujen tarjonnan ja perhevapaiden nykyinen rakenne ei edistä riittävästi miesten ja naisten yhtäläisiä mahdollisuuksia työmarkkinoilla. Lisäämällä investointeja kohtuuhintaisiin kokopäiväisiin lastenhoitopalveluihin ja kouluihin voitaisiin edistää useampien naisten kokoaikaista työssäkäyntiä ja naisten työmarkkinapotentiaalin tehokkaampaa käyttöä sekä parantaa tuottavuutta ja pitkän aikavälin osallistavaa kasvua. Naisten osa-aikatyö selittää myös merkittävältä osin sukupuolten välistä tasoittamatonta palkkaeroa, joka on edelleen selvästi unionin keskiarvon yläpuolella (Itävalta 19,9 prosenttia, koko unioni 16,0 prosenttia vuonna 2017). Muita eron tärkeitä taustatekijöitä ovat naisten yliedustus matalapalkka-aloilla, koulutusvalintojen eriytyminen sukupuolen mukaan, naisten aliedustus johto- ja valvontatehtävissä sekä katkokset työurassa. Kaiken kaikkiaan sukupuolten välinen huomattava ero eläketuloissa (Itävalta 40,5 prosenttia, koko unioni 35,2 prosenttia vuonna 2017) johtuu suurelta osin työelämän aikana esiintyneistä sukupuoleen perustuvista tuloeroista. Lisäksi marginaalisesti työllistyneet henkilöt, joista suurin osa on naisia, eivät kuulu työttömyysetuuksien piiriin. Matalan osaamistason työntekijöiden korkea työttömyysaste viittaa työmarkkinapotentiaalin vajaakäyttöön. Työttömistä yli 44 prosenttia on suorittanut ainoastaan peruskoulutuksen (ylempään perusasteeseen saakka, *Pflichtschule*). Aktiivinen työvoimapolitiikka, jolla kannustetaan useampia ihmisiä työskentelemään tai etsimään työtä, sekä elinikäisen oppimisen tarjoamat mahdollisuudet ovat edelleen ratkaisevassa asemassa maahanmuuttajataustaisten työntekijöiden ja matalan osaamistason aikuisten työvoimapotentiaalin hyödyntämisessä. Työmarkkinaosapuolten osallistuminen näitä toimintapolitiikkoja koskevaan päätöksentekoprosessiin on ollut perinteisesti vahvaa, mutta nyt se on kyseenalaistettu.

(13) Ammattitaitoisen työvoiman puute viittaa siihen, että investointeja yleissivistävään ja ammatilliseen koulutukseen olisi lisättävä. Muita heikommassa asemassa olevien oppilaiden oppimistulokset eivät ole parantuneet. Maahanmuuttajataustaisten oppilaiden ja muiden oppilaiden oppimistulosten välinen ero on edelleen suuri. Valtakunnalliset kokeet vuonna 2016 osoittivat, että perustaitojen hallinnassa on haasteita, sillä noin neljäsosa 8-luokkalaisista ei täytä oppimisvaatimuksia saksan kielellä tai täyttää ne vain osittain. Heikoista sosioekonomisista oloista tulevien ja/tai maahanmuuttajataustaisten oppilaiden tulokset eivät ole juurikaan parantuneet valtakunnallisissa kokeissa. Viimeaikaiset kansainväliset kokeet ovat myös vahvistaneet, että alemmista sosioekonomisista ryhmistä tulevat tai maahanmuuttajataustaiset oppilaat jäävät yhä enemmän jälkeen lukutaidossa. Kansainvälisen oppimistulosten arviointiohjelman mukaan syntyjään itävaltalaiset oppilaat menestyvät niin paljon ensimmäisen sukupolven maahanmuuttajia paremmin, että tasoero vastaa lähes kolmea kouluvuotta. Viimeaikaiset koulutusuudistukset horjuttavat osittain aiempia uudistuspyrkimyksiä, eivätkä ne ole unionin ja OECD:n parhaiden käytäntöjen mukaisia. Tässä yhteydessä kokopäiväkoulun laajentaminen on hidastunut ja yleisen koulutuksen piirissä lisätään oppilaiden eriyttämistä. Jotta sosioekonomisesta taustasta tai maahanmuuttajataustasta aiheutuvaan koulutustulosten epätasaisuuteen voidaan löytää ratkaisuja, tarvitaan investointeja. Kansalaisten digitaaliset taidot ovat Itävallassa unionin keskiarvoa paremmalla tasolla, mutta maa on jäämässä jälkeen parhaiten suoriutuvista maista. Ammattitaitoisten tietotekniikka-alan työntekijöiden puute taloudessa lisääntyy, sillä alalta valmistuvien määrä ei riitä vastaamaan kasvavaan kysyntään.

- (14) Itävalta on vahvasti tutkimus- ja kehittämistoimintaan investoiva maa, jolla on kunnianhimoiset kansalliset tavoitteet. Tieteen ja innovoinnin tuotokset eivät kuitenkaan ole unionin innovaatiojohtajien⁸ tasolla. Lisäinvestoinnit tutkimukseen ja kehittämiseen eivät muunnu kokonaan innovointituloksiksi ja tuottavuuden kasvuksi. Erityisen heikosti Itävalta suoriutuu, kun on kyse nopeasti kasvavissa innovatiivisissa yrityksissä syntyvien työpaikkojen määrästä. Tutkimus- ja kehittämisinvestoinnit olisivat vaikuttavampia, jos ne muunnettaisiin kaikilta osin huipputason tieteellisiksi tuloksiksi ja urauurtaviksi innovaatioiksi. Tässä tarkoituksessa olisi lisättävä ja parannettava tieteen ja liiketoiminnan välisiä yhteyksiä ja kannustettava eri alueiden välillä ja muiden maiden kanssa tehtävään yhteistyöhön älykkään erikoistumisen prioriteettien alalla. Lisäksi investointeja jatkamalla voitaisiin saada aikaan merkittävää tuottavuuden kasvua ja innovaatiotuloksia esimerkiksi eko-innovoinnin, pienten ja keskisuurten yritysten, jäljempänä 'pk-yritykset', innovointikapasiteetin ja toisiaan täydentävien aineettomien hyödykkeiden aloilla.
- (15) Vaikka Itävallan edistyminen digitalisaation alalla on yleisesti ottaen unionin keskiarvoa parempaa, se ei yllä unionin innovaatiojohtajien tasolle. Tämä koskee digitaaliteknologian käyttöä, mutta myös sen kehittämistä. Itävallan tieto- ja teknologiasektori on verrattain pieni, eikä se ole kasvanut samassa määrin kuin vastaavat sektorit innovaatiojohtajamaissa. Lisäksi maaseutualueilla ei ole nopeita yhteyksiä, mikä kasvattaa alueiden välisiä eroja, jotka liittyvät digitalisaatioon ja innovointivalmiuksiin. Myös koulujen digitaalisessa infrastruktuurissa on merkittäviä puutteita, jotka liittyvät esimerkiksi langattomien lähiverkkojen kattavuuteen. Itävalta on ottanut käyttöön muutamia rahoitusohjelmia, joilla parannetaan nopeita internetyhteyksiä koko maassa. Itävallan yleisen digitalisaatiostrategian uudelleen käynnistäminen tarjoaa tilaisuuden ottaa käyttöön tavoitteita ja indikaattoreita sekä seurata digitalisaation alalla tarvittavien julkisten ja yksityisten investointien edistymistä.

⁸ Määritetty Euroopan innovaatioiden tulostaulussa 2018 – *Innovaatiojohtajat*: SE, DK, FI, NL, UK, LU. *Vahvat innovoijat*: DE, BE, IE, AT, FR, SI.

- (16) Energiatohokkuuden parantaminen ja uusiutuvien energiavarojen osuuden lisääminen vahvistaisivat Itävallan kestävä kasvun potentiaalia ja auttaisivat saavuttamaan maan vuodeksi 2030 asetetut ilmasto- ja energiatavoitteet. Näiden tavoitteiden saavuttamiseksi tarvitaan kuitenkin lisätoimia. Lisäksi julkiset investoinnit ympäristö- ja energia-alan tutkimukseen ja kehittämiseen ovat unionin keskiarvoa vähäisempiä. Energiankulutusta voitaisiin vähentää parantamalla energiatohokkuutta ja lisäämällä uusiutuvan energian käyttöä pk-yrityksissä. Itävallan talous voisi vauhdittua merkittävästi, jos investoitaisiin rakennusten peruskorjaukseen, uusiutuvista energialähteistä tuotettavaan sähköön ja kestävään liikkuvuuteen. Siirtyminen kohti kiertotaloutta edellyttää kokonaisvaltaista strategiaa ja yritysten investointien lisäämistä.
- (17) Vaikka viime aikoina on tapahtunut suotuisaan taloustilanteeseen liittyvää elpymistä, Itävalta ei ole vielä onnistunut palauttamaan vuosikymmenen ajan pysähtyneenä ollutta kokonaistuottavuuden kasvua, joka on talouskasvun ja kilpailukyvyn keskeinen vauhdittaja. Tuottavuuden kasvua tukevat keinot liittyvät yritysten digitalisaatioon, yritysten kasvuun ja palvelualan kilpailuun. Vaikka suuremmat yritykset Itävallassa ottavat digitaaliteknologiaa ja digitaalisia liiketoimintamalleja ripeästi käyttöön, pienemmät yritykset jäävät kehityksessä jälkeen. Pienten yritysten, myös mikroyritysten, digitalisaatio on erityisen tärkeää, sillä ne ovat Itävallan talouden selkäranka. *KMU Digital* -ohjelmaa on hyödynnetty huomattavassa määrin, mikä osoittaa, että pk-yrityksissä on tarvetta ja kiinnostusta saada digitalisaatiota koskevaa neuvontaa. Tämän ohjelman pidentäminen ja laajentaminen auttaisi asiaa, samoin kuin yritysten digitalisaation ottaminen entistä tärkeämmäksi osaksi Itävallan yleistä digitalisaatiostrategiaa.

- (18) Yritystoiminnan aloittamiseen ja laajentamiseen liittyy Itävallassa edelleen rakenteellisia ongelmia, erityisesti erittäin innovatiivisten yritysten kohdalla. Itävalta on vertailukelpoisia jäsenvaltioita jäljessä, kun on kyse nopeasti kasvavissa innovatiivisissa yrityksissä syntyvien työpaikkojen määrästä. Tämä viittaa tarpeeseen parantaa innovatiivisten yritysten mahdollisuuksia laajentaa toimintaansa, sillä niiden laajentumispyrkimyksiä haittaa edelleen esimerkiksi riskipääomatilanne, joka on vähemmän kehittynyt ja vähemmän monipuolinen kuin innovaatiojohtajamaissa. Myöhemmän vaiheen rahoitus, esimerkiksi riskipääomarahoituksena ja kasvuyritysten mahdollisuutena saada rahoitusta julkisilta pääomamarkkinoilta, muodostaa pullonkaulan. Wienin pörssiin äskettäin perustettu pk-yritysten lista on askel oikeaan suuntaan. Nopeasti kasvavat yritykset ovat olennaisen tärkeitä uusien, myös digitaalisten, teknologioiden ja liiketoimintamallien levittämisen ja siten myös tuottavuuden kasvun kannalta.
- (19) Itävallassa on merkittäviä markkinoille pääsyn esteitä ja rajoittavia sääntöjä, jotka liittyvät yrityspalveluihin ja säänneltyihin ammatteihin. Tällaisia ovat esimerkiksi erityiset osakkeenomistusta koskevat vaatimukset, lukuisat varatut toiminnot ja monialayrityksiä koskevat rajoitukset. Itävallan vähittäiskauppa-alan suhteellisen heikkoon kehittymiseen vaikuttavat sääntelyyn liittyvät, erityisesti kauppojen päivittäistä toimintaa koskevat esteet. Itävallan yrityksiä kuormittaa edelleen suuri hallinnollinen rasitus, joka on vakava ongelma. Liiketoimintaympäristön parantamisessa tärkeitä välineitä ovat jatkuvat pyrkimykset vähentää rasitteita ja suunniteltu Itävallan elinkeinolupalain (*Gewerbeordnung*) arviointi. Lisäksi kilpailun lisääminen palvelualalla auttaisi vastaamaan haasteisiin, joita Itävallalla on digitaalitekniikan ja digitaalisten liiketoimintamallien levittämisessä.
- (20) Kaudella 2021–2027 voitaisiin unionin rahastoja koskevan ohjelmasuunnittelun avulla auttaa korjaamaan joitakin suosituksissa havaituista puutteista, erityisesti vuoden 2019 maaraportin liitteen D kattamalla osa-alueilla. Näin Itävalta voisi mainituilla aloilla hyödyntää kyseisiä rahastoja parhaalla mahdollisella tavalla ottaen huomioon alueelliset erot.

- (21) Komissio on vuoden 2019 talouspolitiikan eurooppalaisen ohjausjakson osana tehnyt kattavan analyysin Itävallan talouspolitiikasta ja julkaissut sen vuoden 2019 maaraportissa. Se on arvioinut myös vuoden 2019 vakausohjelman, vuoden 2019 kansallisen uudistusohjelman ja jatkotoimenpiteet, joita on toteutettu Itävallalle viime vuosina annettujen suositusten noudattamiseksi. Komissio on ottanut huomioon niiden merkityksen Itävallan finanssipolitiikan sekä sosiaali- ja talouspolitiikan kestävyiden kannalta mutta myös sen, ovatko ne unionin sääntöjen ja ohjeiden mukaisia. Tämä on osoitus siitä, että unionin yleistä talouden ohjausta on tarpeen vahvistaa antamalla unionin tason panos tuleviin kansallisiin päätöksiin.
- (22) Neuvosto on tutkinut vuoden 2019 vakausohjelman tämän arvioinnin perusteella ja katsoo⁹, että Itävallan odotetaan noudattavan vakaus- ja kasvusopimuksen vaatimuksia,

SUOSITTAA, että Itävalta toteuttaa vuosina 2019 ja 2020 toimia, joilla se

1. varmistaa terveydenhuolto-, pitkäaikaishoito- ja eläkejärjestelmien kestävyiden, muun muassa mukauttamalla lakisääteistä eläkeikää ottaen huomioon elinajanodotteen odotetun pitenemisen; yksinkertaistaa ja järjestelee eri hallintotasojen välisiä rahoitussuhteita ja -vastuita ja sovittaa yhteen rahoitus- ja varainkäyttövastuut;
2. siirtää verotuksen painopistettä työn verotuksesta muihin kestäväen ja osallistavan kasvun kannalta vähemmän haitallisiin verotulojen lähteisiin; tukee naisten kokopäivätyötä, myös kehittämällä lastenhoitopalveluja, ja parantaa matalan osaamistason työntekijöiden työmarkkinatuloksia jatkuvassa yhteistyössä työmarkkinaosapuolten kanssa; parantaa muita heikommassa asemassa olevien väestöryhmien, myös maahanmuuttajataustaisten henkilöiden, perustaitoja;

⁹ Asetuksen (EY) N:o 1466/97 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

3. keskittää investointeihin liittyvän talouspolitiikan tutkimus- ja kehittämistoimintaan, innovointiin, digitalisaatioon ja kestävyys ottaen huomioon alueelliset erot; tukee tuottavuuden kasvua edistämällä yritysten digitalisaatiota ja kasvua ja vähentämällä sääntelyyn liittyviä esteitä palvelualalla.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja
